

meest trykkende af de andre Byrder; men netop fordi jeg troer, at Staten vedvarende skal have et Beløb ind ved at belaste den almindelige Cyne, da kan jeg ikke Andet end nære stor Betænkelse ved den Lov om en Communalsskat, som her er forelagt, der i Modsetning til Loven om Statens egen Indkomstskat ikke tilsigter at binde os til bestemte Skatteformer for et enkelt Aar, men tilsigter at binde os til en Communeskat for en lang Aarrække. Første Gang da Indkomstskatten var for her i Folkethinget, da det ærede Medlem for Aalborg (Spønnek), som han selv erindrede os om, som Minister forelagde det første Forslag til Indkomstskatten, da var det Forudsætningen, at Kommunen skulde være Grundlaget. Da man dengang opgav at gennemføre dette Princip, blev det omtalt af det største finansielle Autoriteter her i Salen, f. Ex. det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Fenger), at Grunden til, at man foreløbig opgav det, var først og fremmest, at man vilde begynde med Communerne, og at man vilde knytte Statskatten til Communerne. Det er jo nu igjen iaar med stor Styrke kommet frem fra forskjellige Sider, at man maa have Commune- og Statskatten paa samme Basis, at vi maae slaae dem sammen, naar vi skulle komme til et godt Resultat. Den simpleste Betragtning turde jo føre til det Samme og turde vise Nødvendigheden af her at føre disse Skattebaser sammen. Det er en aabenbar Urimelighed, at Kommunen skal lægge Skat paa to heelt forskjellige Maader, at man skal have en Commune- og en Statskat; det er yderst upractisk, ligesom det ogsaa efter mange Vidnesbyrd fra Communer under de forskjellige Forhold skal have ført til det Resultat, at man selvfølgelig imod Loven, men ganske vist meget practisk, i Virkeligheden har opgivet den ene Skattebasis og nogle Steder er gaaet over til at gjøre Kommunens Formue- og Leilighedskat væsentlig til en Indkomstskat og andre Steder har fordeelt Contingentskatten efter et Skjøn, omtrent efter Formue og Leilighed. Det er ganske practisk, men ganske vist ogsaa et Forhold, der, om det end kan undskylles, dog ikke kan blive ved. Selve Betragtningen af, hvad der finder Sted

andre Steder, maa føre til det Samme; andre Lande, der leve under nogenlunde samme Forhold som vi, hvorfra der nogenlunde kan hentes Analogi, have de samme Forhold; ogsaa der er Communeskatten det nødvendige Grundlag for Statskatten. Selv i England, hvor det seer ud, som om Communerne ikke have noget at gjøre med Statskatten, — en overfladisk Betragtning kan finde, at vi efterligne Englands Exempel ved her at løsrive Kommunen fra Staten, — vil man, naar man seer rigtig efter, finde, at den Fremgangsmaade, man der bruger, er den samme, som naar vi vilde gaae til vore Communer. Hvad der hos os nærmest vil svare til den Autoritet, man der efter Landets aristokratiske Selvregjering benytter, disse engelske Commissarier, der her som andre Steder spille en stor Rolle i Forvaltningen, disse uafhængige Mænd omkring i Landet, er netop Kommunen. Hvorledes man end seer paa Sagen, forekommer det mig dog, om jeg ogsaa seer, at flere og flere komme til, at man ialtfald maa betragte det som Enderesultatet, at Commune- og Statskatten skulde baseres paa det samme Grundlag; men saasnart man anerkjender dette, kan jeg ikke indsee, hvorledes man uden videre kan følge den ærede Minister og vedtage den kjøbenhavnske Skattelov; thi her staae vi nødvendigvis ved Spørgsmaalet om, hvorledes man skal indrette Communeskatten. Binde vi os her til den kjøbenhavnske Skat, seer jeg ikke anden Udvei, naar man vil have Genhed, end ogsaa at indføre Indkomstskatten paa Landet; der staaer man nødvendigt ved Valget, ikke blot mellem de forskjellige Skatter, der kunde være Tale om i Kjøbenhavn, men til lige ved Spørgsmaalet om hele Landets Indkomstskat. Vi maae nødvendigvis have Genhed; det er hele Landets Statskat, det er den Basis, hvorpaa hele vor finansielle Udvikling for Fremtiden skal grundes, som vi her undersøge, og seer jeg fra dette Standpunkt paa det foreliggende Lovudkast, kan jeg ikke billige det, fordi det i en utilladelig Grad fuldstændig afviger fra det nærværende Grundlag for Landets kommunale Afgifter, det Grundlag, jeg ikke ønsker forandret, men kun udviklet. Jeg troer, at som det her gaaer mig, maa det vist ogsaa gaae